

Số thành phố các mục tiêu đấu tranh cho quyền bình đẳng chủng tộc của người da đen nói riêng, và người người da màu nói chung trong xã hội Hoa Kỳ, đã được xác lập trên bình diện pháp lý cũng như thực tiễn.

Mục Sơ Ti n Sĩ

Martin Luther King Jr.

Cách nay 43 năm, vào đêm Mùng 4 r ng 5 Tháng 4 năm 1968, Mục Sơ Ti n Sĩ Martin Luther King, một lãnh tụ da đen đấu tranh cho nhân quyền đã bị một tên kẻ thù chủng tộc c ác đoàn ám sát chết, khi ông đang đứng d a lan can bên ngoài phòng ở lầu hai Lorraine Motel, thành phố Memphis, tiểu bang Tennessee.

Cái chết của nhà lãnh tụ nhân quyền ở tuổi 39 này, lúc đó đã gây một làn sóng phản n trên nhiều thành phố khắp nước Hoa Kỳ. Thành Phố tiểu bang Tennessee thời đó là Buford Ellington đã phải ra lệnh cho 4000 Vệ Binh Quốc Gia trong thành phố sẵn sàng để đối phó với các cuộc bạo động có thể xảy ra từ một thành phố có đến 40% dân số là người Mỹ da đen. Bởi vì, người da đen đã coi cái chết của Ti n Sĩ Martin Luther King là vì họ và cho quyền bình đẳng chủng tộc của họ, trên một đất nước mà từ tiền họ đã bị bóc lột, bị t công t thân phận bị bóc lột làm nô lệ trong nhiều thế kỷ trước đây.

Trong nhiều năm trước khi bị ám sát, Mục Sơ Martin Luther King Jr. đã vạch đường và thực hiện chỉ trích ng tranh đấu bất bạo động và hoà động chủng tộc. Mục d u chỉ trích ng tranh đấu bất bạo động cho mục tiêu đòi được luật pháp và xã hội Hoa Kỳ để xóa công bình và bình đẳng với người da đen, song nhiều lần Ông vẫn phải vào tù ra khám vì các hoạt động dù chính đáng, song vẫn bị coi là bất hợp pháp, trong thời kỳ mà luật pháp Hoa Kỳ vẫn còn bạo ngược phân biệt chủng tộc.

Thật vậy, Tháng 3 năm 1956 Martin Luther King bị kết tội vì đã vạch đường tẩy chay xe bus kẻ thù người da đen ở Montgomery, tiểu bang Alabama. Nhưng Ông vẫn tiếp tục phấn đấu bất ng

sự phản kháng tiêu cực và bùng nổ vũ khí tình yêu nhân loại, đòi hỏi chấm dứt sự kỳ thị đối với các chủng tộc trong tiểu bang công lập và đời sống.

Điểm hình là cuộc đấu tranh cho nhân quyền nổ ra sau khi trường học ở tiểu bang North Carolina từ chối không nhận 3 sinh viên da đen đến học trên trường công cộng địa phương. Tháng 3 năm 1960, hàng ngàn sinh viên da đen đã tập trung trước tòa nhà quốc hội cũ Confederate Capitol ở Montgomery, tiểu bang Alabama, biểu tình phản đối sự kỳ thị chủng tộc. Lãnh đạo người da đen Martin Luther King Jr đã lên tiếng đòi hỏi Tổng thống Eisenhower lúc đó can thiệp. Ông nói “ Chúng tôi cảm thấy sự bất công này ở Montgomery, là sự vi phạm nghiêm trọng quyền sự đồng đẳng của hiến pháp, chúng tôi đòi hỏi phải có hành động ngay lập tức của Liên Bang”.

Ngày 10 tháng 8 năm 1962 các viên chức chính quyền thành phố Albany, tiểu bang Georgia đã từ chối tiếp xúc với đám đông biểu tình đòi phóng thích Tiến sĩ Martin Luther King Jr và một lãnh đạo nhân quyền khác là mục sư Ralph Abernathy, sau hai tuần bị bắt giam tù. Đây là lần đầu tiên ba kỳ thị tháng Giêng năm 1962, Luther King và Abernathy bị bắt giam tù ở Albany vì các hoạt động chủng tộc ở sự kỳ thị chủng tộc.

Vào tháng 5 năm 1963, hàng ngàn người da Đen đã bị bắt ở Birmingham sau một cuộc biểu tình tuần hành chống lại chính sách kỳ thị chủng tộc. Tình trạng bạo động chủng tộc chấm dứt sau khi Tổng thống Kennedy gọi quân đội Liên Bang đến khu vực có sự phân chia chủng tộc, trong một cố gắng dàn xếp giữa các lãnh đạo da đen và da trắng.

Mục đích của việc ngăn chặn, bắt giam tù đày, nhốt nhốt nhà lãnh đạo như Luther King và không lùi bước và phản kháng pháp đấu tranh hòa bình, bắt buộc đồng ý của Ông đã lôi kéo ngày càng đông người da đen tham gia. Cuộc biểu tình vĩ đại nhất đã gọi tên của ông và những người theo ông nhân đạo của ông vào lịch sử các vĩ nhân Hoa Kỳ, đó là cuộc biểu tình ngày 28 tháng 8 năm 1963 trước Đài Kỷ niệm Tổng thống Abraham Lincoln ở thủ đô Hoa Thịnh Đốn. Cuộc biểu tình này đã quy tụ khoảng 200,000 người đòi hỏi quốc hội thông qua các văn kiện lập pháp bảo vệ nhân quyền. Chính trong cuộc biểu tình này, lãnh đạo nhân quyền Luther King Jr đã có những diễn văn nổi tiếng nói về một giấc mơ. Giấc mơ thắp lên niềm tin rằng cũng thắp lên vĩ đại đã được sự tán đồng của những người da đen đồng ý rằng những người da đen là “ Tôi có một giấc mơ”, mà khi ông kết thúc bài nói về một tương lai liên quan đến giấc mơ. Vì đó không phải là giấc mơ của riêng Ông, mà là giấc mơ của hàng chục triệu người da đen của Ông. Họ cũng như Ông mơ ước một ngày kia quốc gia này sẽ trở nên vĩ đại và bình đẳng cho mọi người da đen và da trắng.

Giấc mơ rằng mọi người da đen sinh ra được bình đẳng, con cháu của họ cũng như nô lệ và con

cháu nh&#ng ng&#i ch&# nô l&# năm x&# a s&# cùng ng&#i chung bàn h&# c t&# p v&# i nhau trong tình huynh đ&#, không ph&#i ch&# Georgia mà trên kh&#p đ&#t n&#c Hoa K&#. M&# r&#ng t&# do và công bình s&# thay th&# s&# áp b&#c b&#t công &# Mississppi. Martin Luther King đã k&#t thúc b&#ng l&#i c&#u nguy&#n ‘ “T&# do sau h&#t, t&# do sau h&#t, xin c&#m &#n Th&#ng Đ&# Toàn Năng, xin ban t&# do sau h&#t” cho đ&#ng bào Ông.

Sau cùng qu&# th&#t Th&#ng Đ&# Toàn Năng đã giúp cu&#c đấu tranh b&#t b&#o đ&#ng, b&#ng vũ khí tình yêu c&#a Martin Luther King, đã đ&#a nh&#ng đ&#u m&# &#c trên đây c&#a cá nhân ông cũng nh&# đ&#ng bào c&#a ông thành s&# th&#t. Vì đ&#a vào ch&# tr&#ng và vũ khí này, nh&#ng nhà đấu tranh cho nhân quy&#n theo quan đ&#n c&#a ông, đã ti&#p t&#c đấu tranh đ&# thành đ&#t gi&#c m&# c&#a nhà lãnh t&# nhân quy&#n, ch&# ít năm sau cái ch&#t t&# đ&#o c&#a Ông. S&# thành đ&#t các m&#c tiêu đ&#u tranh cho quy&#n bình đ&#ng ch&#ng t&#c c&#a ng&#i da đen nói riêng, và nh&#ng ng&#i da m&#u nói chung trong xã h&#i Hoa K&#, đã đ&#c xác l&#p trên bình đ&#n pháp lý cũng nh&# th&#c ti&#n.

Ngày 17 tháng 1 năm 1986 đã đ&#c Qu&#c H&#i Hoa K&# xác l&#p là qu&#c l&# hàng năm đ&# k&# ni&#m và vinh danh M&#c s&# Ti&#n sĩ Martin Lutherking nh&# là nhà lãnh t&# nhân quy&#n c&#a n&#c M&#.

Houston, 17 -1 -2005